

Колонка редактора

ВІЙНОЮ ОБПАЛЕНІ СЕРЦЯ

30 років тому, 15 лютого 1989 року було завершено виведення військ колишнього Радянського Союзу з території Демократичної Республіки Афганістан. Цей день у житті колишніх військових, які пройшли дорогами Афганістану, навки залишиться як день пам'яті про чужу і жорстоку війну; час і досі не загоїв рану – цей одвічний біль Афганістану. Через афганську війну пройшло 160 тисяч осіб, призваних до лав армії з України, а 3360 її синів не повернулися додому.

Вірні військовій присязі, ішли юнаки не за орденами і медалями. Для багатьох сімей Афганістан назавжди став грізним знаком бід, символом нестерпних душевних страждань і безмежного горя. Цими шляхами пройшли 54 випускники нашого коледжу, а Юрій Кочура не повернувся з тієї страшної війни.

Ось декілька уривків зі спогадів наших студентів, випускників, учасників афганських подій.

Михайленко Володимир, через 2 місяці після вступу до колишнього технікуму в 1983 році був призваний до Афганістану. Спогади, які він залишив:

«...Не можу не сказати про трудовий народ цієї країни. Неможливо спокійно дивитися на його життя. Орють биками, сохою, навіть плугів немає. Не віриться, що люди цілоденно не їдять, діти вмирають з голоду. Таких більшість. Але я бачив і господарство бая, що має отари баранів, коней, четверо жінок.

До воїнів-інтернаціоналістів жителі відносилися переважно добре, повідомляли про бандітів.

Не можу забути... Моєму другу **Василію Ігнатенку** залишалось служити два тижні та на переправі він загинув від кулі душманів. Його останні слова: «Я хочу жити...». Я і сам зрозумів ціну життя. Немає нічого дорожчого. Тому не можу зрозуміти, як можна нині в 14-18 років алкогелем, наркотиками самому в собі вбивати найбільшу цінність – життя».

А ось спогади **Княшка Станіслава** нині покійного, нашого випускника:

«...На другому році служби ми поверталися з одного кишлаку і у вузькому провулку були обстріляні душманами. Я їхав у першому БТР (зі мною було 13 чоловік) і разом із другом спостерігали за безпекою на дорозі. Граната з ворожого гранатомета попала в лівий бензобак. Відчули сильний поштовх. Ми продовжували бій. Коли поверталися, відчув біль у скронях, слабкість. У госпіталі визначили – контузія. За цей бій був нагороджений медаллю «За відвагу».

Безпалий Володимир у Афганістані прослужив майже 2 роки. Він говорить: «До війни звикнути неможливо. Вражається психіка людини. Втрати товаришів пояснити важко. Не можна повірити, зрозуміти, що тільки що розмовляли і ось – пряме попадання і нічого від людини не залишилось.»

Юрій Кочура - випускник коледжу, який не повернувся з тієї страшної війни. Про нього згадає його фронтвий побратим Новіков В'ячеслав: «28 травня 1983 року мотогрупа, в якій служив Юра, отримала бойове завдання – знищити душманів в Н-й місцевості. Операція пройшла успішно. Поверталися на основну базу. Шлях проходив через кишлаки, де засіли душмани. В одному з кишлаків із-за глиняного паркану з гранатомета душманами було зроблено постріл в нашу бойову машину. В машині знаходилися помічник командира, зв'язківець

(закінчення на 2 сторінці)

Дорогі наші жінки та дівчата!

Вітаємо вас із ніжним весняним святом 8 Березня. Ви – втілення турботи, уособлення тепла і затишку. Поруч із вами завжди панує аура доброти і ніжності. Ви служите джерелом натхнення і піднесених почуттів. Нехай у вашій душі завжди буде весна. Ми бажаємо вам усім любові, теплоти, ясного теплого сонця, світла у ваших домівках, радості, успіхів у роботі!

З Днем жінок ми сердечно вітаєм
І бажаєм тепла, доброти.
Лиш палкого, стрімкого кохання
І приємної вам всім весни.
В прекрасне свято позитиву,
Нехай хвилюється душа,
Від компліментів стане жарко
І закружляє голова!

Адміністрація, профспілковий комітет,
студентське самоврядування та
чоловічий колектив коледжу

ШАНОВНІ ВИПУСКНИКИ!

Прилуцький агротехнічний коледж

запрошує Вас на навчання за спеціальностями:

141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка

спеціалізація: Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в агропромисловому комплексі;

192 Будівництво та цивільна інженерія

спеціалізації: Монтаж, обслуговування устаткування

Разом із дипломом спеціаліста Ви отримаєте атестат про середню освіту.

Умови прийому

На базі 9 класів зарахування здійснюється на конкурсній основі за підсумками вступних випробувань з української мови (диктант) та математики (тести), що проводяться приймальною комісією коледжу.

Документи на навчання приймаються з 1 по 13 липня 2019 року.

На базі 11 класів зарахування здійснюється на конкурсній основі за результатами ЗНО 2017, 2018, 2019 років з української мови і літератури, математики.

Електронні заяви приймаються з 1 липня 2019 року.

Запрошуємо до коледжу на заочну форму навчання

У сучасних умовах великим попитом на ринку праці користуються спеціалісти, які вміють нестандартно мислити, творчо застосовувати знання в непростих виробничих і соціальних умовах. Заочна форма навчання надає можливість оволодіти певним рівнем знань, умінь та навичок, підвищити свою кваліфікацію чи отримати нову спеціальність без відриву від виробництва.

Сьогодні на заочному відділенні навчаються студенти за спеціальностями:

141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка

спеціалізація: Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в агропромисловому комплексі;

192 Будівництво та цивільна інженерія

спеціалізації: Монтаж обслуговування устаткування і систем газопостачання,

Будівництво, обслуговування і ремонт гідромеліоративних споруд;

193 Геодезія та землеустрій

спеціалізація : Землепорядкування.

Документи на навчання без відриву від виробництва на основі повної загальної середньої освіти приймаються з 25 липня по 22 серпня 2019 року.

вання і систем газопостачання;
Будівництво, обслуговування і ремонт гідромеліоративних споруд;

193 Геодезія та землеустрій

спеціалізація : Землепорядкування;

123 Комп'ютерна інженерія

спеціалізація: Обслуговування комп'ютерних сис-

До заяви, поданої в паперовій формі, вступник додає:

- копію документа державного зразка про раніше здобутий освітній (освітньо-кваліфікаційний) рівень, на основі якого здійснюється вступ, і додаток до нього;

- копію сертифіката;

- копію документа, що посвідчує особу та громадянство;

- шість кольорових фотокарток розміром 3 x 4 см.

Вступник подає сертифікат зовнішнього незалежного оцінювання, виданий у 2017, 2018, 2019 роках.

Воїни АТО та військовослужбовці строкової служби, які демобілізувалися після 30 листопада 2017 року, вступають у коледж без результатів ЗНО на основі вступних випробувань у навчальному закладі.

Для студентів заочної форми навчання передбачена лекційно-екзаменаційна сесія 30-40 календарних днів на навчальний рік. У міжсесійний період студенти виконують передбачені навчальними планами домашні контрольні й курсові роботи, готуються до складання іспитів і заліків, що виносяться на екзаменаційну сесію.

Адреса приймальної комісії:

м. Прилуки, вул. Київська, 178. Телефони: 3-20-50.
<http://agrokoledg.at.ua>

ВПРОВАДЖУЄМО ДУАЛЬНЕ НАВЧАННЯ

14 лютого 2019 року на базі компанії «Бритіш Американ Тобако Україна» відбулася семінар-нарада на тему «Впровадження дуальної системи освіти в навчальному закладі», у якій взяли участь представники навчального закладу та компанії «Бритіш Американ Тобако Україна». Директор коледжу Черніков Павло Іванович презентував систему, за якою працює навчальний заклад, а також основну увагу приділив ролі роботодавців у впровадженні дуальної системи навчання.

Адже тільки тісна співпраця між успішними компаніями, підприємствами та навчальним закладом дасть можливість створити навчально-виробничий комплекс, поєднати теорію та практику, для підприємств – готувати робочі кадри безпосередньо для свого виробництва,

а для студентів – можливість сформувати сучасні знання та вміння практичного характеру. Вікторія Василівна Дронь запропонувала провести захист дипломних проектів та проходження виробничо-технологічної практики студентами безпосередньо на базі виробництва компанії.

Учасники наради обмінялися думками, обговорювали важливі питання, які стоять перед коледжем на сьогоднішній день, розробили Дорожню карту щодо впровадження дуальної системи освіти.

Тамара Сергіївна Пермінова, менеджер зі зв'язків із громадськістю «Бритіш Американ Тобако Україна» висловила свою готовність щодо співпраці та взаємодії в галузі освіти, підготовки фахівців.

Р. Журавель,
голова циклової комісії

ВИКЛАДАЧ ЗА ПОКЛИКАННЯМ

Кажуть, викладач – це не професія, а покликання. Кожен із нас відвідував школу, потім коледж, університет. Далеко не всі учні, студенти хочуть і вміють використовувати роки навчання для самовдосконалення. Завдання педагога – розбудити в підростаючого покоління потребу здобувати знання, сформувати навички орієнтування у бурхливому морі сучасної інформації.

Ольга Вадимівна Пальоха, саме той викладач, що знається на тому, як зробити процес навчання захопливим, а свої заняття – привабливими. Давно хотілося поспілкуватися зі своєю колегою по коледжу і познайомити з нею читачів нашої газети, але навчальні пари, конференції, методичні об'єднання забирали увесь її час та увагу. Нарешті, знайшовши вільну хвилину у своєму графіку роботи, Ольга Вадимівна змогла поспілкуватися зі мною.

Ольга Вадимівна вміє полонити всім: посмішкою, стриманістю, чуйністю, вимогливістю, знаннями, інтелігентністю і, навіть, манерою одягатися.

Кредо:

Життєве: «Все в наших руках, отож ніколи не опускайте їх».

Професійне: «Професія для кожної людини – це її життя, її світ, в якому вона живе і вдосконалюється».

- Ольго Вадимівно, що вплинуло на Ваше рішення навчати молодь?

- Працювати до агроколеджу я прийшла в 1991 році на посаду лаборанта. Розумні, досвідчені, ерудовані викладачі того часу користувалися великим авторитетом у студентів. Саме так я зрозуміла, у чому моє покликання. Це змусило мене вступити до ВНЗ, поєднувати навчання з роботою.

- Отже, майже 30 років Ви працюєте на освітянській ниві, сієте в юних душах добре, розумне і корисне. Педагогічний стаж і досвід дає Вам право висловити власні думки про основні завдання сучасної школи.

- Знаменитий український педагог В.О.Сухомлинський казав: «Найважливіше завдання школи – виховання здібностей». У новій сучасній школі, серед іншого, буде подібне завдання, школа має прагнути виявити талант кожної дитини, адже це формує людський капітал країни, її найбільший потенціал. Отже, завдання сучасної школи – не тільки давати певну суму знань учневі, а разом із батьками виховувати Людину, готову до життя.

- Намалюйте мені словесний портрет сучасного педагога.

- Педагог ХХІ століття це той, хто в першу чергу, вміє знаходити спільну мову зі своїми студентами, учнями. Це означає, він повинен бути ідеальним психологом. Крім того, педагог повинен йти в ногу з часом, володіти новими технологіями, бути різнобічною людиною, не обмежуватися лише сферою свого предмета. Це професіонал-ерудит, який не лише знає свій предмет, але й здатний зрозуміти своїх нових студентів і бути їм цікавим. Вимогливість і суворість не повинні закривати його здатності бути в процесі навчання помічником, порадиником і другом. Педагог може володіти найрізноманітнішими навичками, але на-самперед має бути особистістю.

- Ви сказали «треба розуміти нових студентів», а який він – сучасний студент?

Юра Кочура і водій. Всі загинули. Перестрілка тривала півтори години. В машині я побачив свого товариша. В нього були розірвані груди. Всі троє посмертно нагороджені орденом Червоної Зірки».

Таких історій – безліч. Адже тисячі молодих людей загинули в Афганістані.

Низько схиляємо голови перед пам'яттю тих, кого вже немає з нами, хто до кінця був вірним військовій присязі і не повернувся до рідної хати з тих страшних воєнних доріг. В музеї та головному корпусі коледжу оформлені патріотичні куточки, де в хронологічній послідовності розкривається тема: «Героїв подвиги безсмертні»: Друга світова війна, Афганістан, війна на сході України.

Сьогодні наші Збройні сили, український народ на сході держави відстоюють свою незалежність і соборність. Це якраз нелегкі часи становлення та утвердження нашої країни; багато

прикладів, коли українські люди ідуть на самопожертву заради рідної держави. Батьки, брати, сини поклали свою душу і тіло за незалежність України. Смертю героїв полягли випускники коледжу Віктор Лавренчук та Олег Санік. Вони навчалися на відділенні «Монтаж, обслуговування устаткування та систем газопостачання».

Віктор Лавренчук загинув 8 грудня 2014 року. Олег Санік – 12 квітня 2017 року. Указом Президента України обидва Герої посмертно нагороджені орденами III ступеня «ЗА МУЖНІСТЬ». На фасаді навчального корпусу встановлено меморіальні дошки воїнам. Ми пам'ятаємо про подвиги героїв та вшановуємо пам'ять про них.

Слава Україні!
Героям слава!

П.І. Черніков, член Національної спілки журналістів України, директор коледжу

- Сучасний студент має бути всебічно розвинений і цілеспрямований, також успішний. Повинен мати навички комплексного вирішення проблем, критичного мислення, креативності, прийняття рішень та співпраці з людьми.

- А як стати успішним? В чому полягає секрет?

- У кожного своє уявлення успішної людини, адже це поняття дуже багатогранне та неоднозначне. Проте, щоб стати успішним, необхідно мати бажання досягти поставленої мети. Тільки в тому випадку, якщо ви серйозно налаштовані на роботу і результати, ви зможете досягти успіху.

- Ваші побажання своїм студентам.

- Не варто намагатися обігнати інших. Треба лише робити все, щоб сьогодні стати кращим, аніж був учора. Світ вам нічого не винен. Ви самі маєте досягати всього, що хочете мати. Припиніть просто сидіти та мріяти. Почніть діяти.

Якщо ви все життя займаєтеся тим, що вам радять люди довкола – будете нещасні. Пробуйте щось нове, шукайте своє. Формула щастя, мені здається, в тому, щоб твоє життя і твоя діяльність були потрібні людям.

- Знаєте, Ольго Вадимівно, у мене складається враження, що Ви одружені на роботі. Чи не так?

- Робота в моєму житті займає велике місце. Спілкування зі студентами стимулює мене до постійного самовдосконалення, пошуку нових форм і методів у викладанні свого предмета. Вона дарує мені відчуття повноти щастя і успіху, але...

- Що але?

- Робота не турбуватиметься про тебе, коли захворієш. Це зроблять твої друзі й близькі люди. Отож, бережіть стосунки, а не роботу.

- Неочікувані слова, але важливі. Тоді давайте поговоримо про Ваш жіночий світ. За своїм характером Ви...?

- Я – оптимістка. Життя занадто коротке, щоб гаяти його на заздрість, ненависть, сум, суперечки. На все потрібно дивитися з позитивом і посмішкою.

- Чим Ви цікавитесь поза роботою?

- Люблю подорожувати і Україною, і за кордоном. Люблю читати художні твори, особливо сучасних письменників, які пишуть про сьогодення. Із задоволенням читаю історичні романи, детективи Андрія Куркова. На жаль, ми живемо в такий час, коли торжествує поверховий підхід до всього: пісень, музики, книг, кінофільмів і, навіть, почуттів. Отож, часто і дивлюся те, що несе в собі справжню глибину.

- В чому Ви бачаєте жіноче щастя?

- Жіноче щастя, та й щастя в цілому – поняття суб'єктивне, у кожного воно своє: скільки людей – стільки ж думок. Тому на-вряд чи можна сформулювати його певні критерії. А для мене це – коханий чоловік поруч, щаслива родина, улюблена робота і розмови з найкращою подругою.

- У переддень жіночого свята 8 Березня про який подарунок Ви мрієте?

- Кожен день прошу про нього у Творця, щоб були живі, здорові всі мої рідні люди. Все інше – дрібниці. А своїм колегам бажаю більше позитиву, усмішок, радісних днів і щоб поруч з ними завжди були близькі їм люди.

Г. Ляшенко, викладач

5 лютого 2019 р. передчасно на 41-му році життя пішла з життя Наталія Григорівна Ритченко (Івахненко) - людина прекрасної душі, відкритого і доброго серця, щира, талановита людина, вчитель від Бога. Народилася 2 листопада 1977 року в м. Прилуки, Чернігівської області в простій робітничій сім'ї.

У 1984 році пішла в перший клас Прилуцької середньої школи №1. Після закінчення 9 класів у 1992

році вступила на навчання до Прилуцького педагогічного училища імені І.Я. Франка, яке закінчила в 1996 році. З 1996 р. по 2004 р. працювала в Новогребельській загальноосвітній школі I-II ступенів учителем української мови та літератури.

В 2001 році закінчила Ніжинський державний педагогічний університет імені М.В. Гоголя, отримала повну вищу освіту за спеціальністю «Педагогіка і методика середньої освіти. Українська мова і література» та здобула кваліфікацію вчителя української мови і літератури, зарубіжної літератури.

З 01 вересня по 30 вересня 2004 року працювала вчителем української мови та літератури в Малківській середній школі ЗОШ I-III ступенів. З 30 вересня 2004 року по 01 вересня 2005 року працювала в Прилуцькому агротехнічному технікумі на посаді викладача з виконанням обов'язків інспектора по спец.роботі.

З 1 вересня 2005 року по 9 вересня 2015 року працювала в Прилуцькій гімназії № 5 ім. В.А.Затолокіна на посаді вчителя української мови та літератури. З вересня 2015 року по даний час працювала у Прилуцькому агротехнічному коледжі на посаді викладача зарубіжної літератури, української мови та літератури.

За період роботи зарекомендувала себе здібним працівником, досвідченим педагогом. Наділена потужною енергією і природним розумом, Наталія Григорівна мала дивовижну здатність прихилити до себе людей. У неї вчилися студенти, нею захоплювалися, до її слів прислухалися, дружбою з нею пишались.

Ритченко Н.Г. характеризувалася високим рівнем загальної і професійної підготовки, приділяла належну увагу навчально-виховному процесу, пам'ятаючи, що її завдання не тільки готувати висококваліфікованих спеціалістів, але й формувати свідомих громадян держави.

Наталія Григорівна брала активну участь у підготовці студентів до проходження зовнішнього незалежного оцінювання та до участі в олімпіадах, де студенти показували високий рівень знань. Була членом редколегії студентської газети «Вісник».

Вона завжди допомагала словом і ділом, користувалася високим авторитетом серед колег по роботі, студентів та їх батьків, друзів, знайомих.

Її любили і поважали, і ще довго будуть згадувати не лише на Прилуччині, а й далеко за межами Чернігівської області.

Пам'ять про тебе, дорога Наталіє Григорівно, - чиста і світла - назавжди залишиться в наших серцях. Хай буде пухом Тобі земля, душі - Царство Небесне.

Пішла не попрощавшись із життям...

Людей любила і без вороття!

Вогонь життя неждано згас,

Печаль і смуток серце ранять.

Низький уклін тобі від нас,

Наталіє Григорівно, і вічна пам'ять.

З глибоким сумом: колектив працівників та студентів Прилуцького агротехнічного коледжу

комп'ютером», «Роль елементів дистанційного навчання при підготовці до курсового та дипломного проектування», «Інноваційні технології та їх впровадження в навчально-виховний процес в умовах реформування освіти», «Використання особистісно-розвивальних технологій для підвищення професійної компетентності викладачів», «Впровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес коледжу» на високому науково-методичному рівні виступили: Дронь В.В., Журавель Р.М., Федорченко А.Б., Коник Л.В., Гуріненко О.В.

Про нові законодавчі акти МОН України, що регламентують діяльність коледжів в умовах реформування освіти розповіла Власенко Я.В., підготовку конкурентоспроможного фахівця при викладанні навчальних дисциплін представила Кайка Н.Г., впровадження електронних засобів навчального призначення в навчально-виховний процес коледжу продемонструвала Дронь В.В., з професійною компетентністю, інноваційними технологіями в умовах реформування освіти ознайомив Заріпов А.Р.

*Н. Кайка,
завідуюча методичним кабінетом коледжу,
викладач-методист*

УКРАЇНА ЄДИНА І СОБОРНА

22 січня 2019 року виповнилося 100 років, відколи Директорія Української Народної Республіки проголосила Злуку всіх українських земель в єдину Українську державу. Саме цей день з'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Українською Народною Республікою прийнято відзначати як свято - День Соборності України. Отож, і в коледжі пройшли урочистості з нагоди Дня Соборності України.

Студенти підготували виступи, які були пронизані єдиною думкою: ми горді зватися українцями. Молодь усвідомлює, що майбутнє держави - у наших руках. Саме від нас залежить, якою буде наша держава - дружною, сильною чи слабкою і роз'єднаною.

Ми із вдячністю згадали тих прилучан-героїв, а саме Віктора Лавренчука, Олега Саніка, які віддали свої життя за збереження цілісності України. Схиляли в пошані голови перед їхньою світлою пам'яттю у хвилині мовчання. Пообіцяли собі пам'ятати про всіх наших співвітчизників, які свої життя поклали на вівтар незалежності, соборності, державності.

Маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети - побудувати економічно й духовно багату, вільну й демократичну Україну, якою пишатимемося ми й наші нащадки.

В. Росс, студентка 1 курсу відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС»

ПІДГОТОВКА КОНКУРЕНТО-СПРОМОЖНОГО ФАХІВЦЯ - ЗАВДАННЯ КОЛЕКТИВУ

Студентський вік - це особливий статус молоді людини, її соціально-психологічний період життя, коли формується мотивація навчальної та професійної діяльності, успіху та боязнь невдачі, фактори привабливості професії студентів, що навчаються за відповідними спеціальностями.

Мотивацією для студента виступає бажання вчитися заради досягнення не тільки академічної мети, а й для професійного зросту.

Які ж є шляхи формування системи мотивації? Це системність дій адміністрації та викладацького колективу коледжу, відповідний психологічний клімат у навчальному закладі, спрямованість колективу на продуктивну діяльність, орієнтовану на практичну підготовку майбутнього фахівця, використання в навчальному процесі опорних конспектів, блок-схем, міні-лекцій, творчих завдань, портфоліо, пошукова навчально-дослідницька діяльність, як викладачів так і студентів (участь у науково-практичних конференціях, олімпіадах, конкурсах), підготовка викладачами якісних, сучасних, професійно зорієнтованих навчально-методичних комплексів із предметів.

Важливо мати систему зворотного зв'язку зі студентами, а це: ефективна система контролю та самоконтролю діяльності кожного студента (система накопичування балів, формування бази завдань, діагностичних матеріалів), методично грамотна орієнтована система самостійної роботи студентів (наявність і доступність усього необхідного навчально-методичного, довідкового матеріалу, консультаційна

допомога).

Слід відмітити, що освітній процес сьогодні неможливий без використання сучасного інформаційного середовища: інтернет-мережі, електронних підручників, власних сайт-сторінок викладачів по дисциплінах, сервісів Веб 2.0, мобільних гаджетів, планшетів. В цьому напрямку працює більшість викладачів коледжу.

Складовими підвищення якості навчання є також цікава та результативна позааудиторна робота з предметів й дисциплін (гуртки, секції, клуби за інтересами, волонтерська діяльність), стимулювання роботи студентів (матеріальне заохочення), забезпечення в навчальному закладі відповідної матеріально-технічної бази.

Майже все, що трапляється у державі, - це людський фактор. А цей фактор виховувався, навчався, працював. І актуальність слів «я піду, хай мене научать» (електрики, землевпорядники, комп'ютерники, інженери, програмісти) зберігається, як і те, хто і як буде вчити.

Заважає молодій людині в отриманні професійних знань брак впевненості, що вона буде працювати за фахом. А викладачі від реформ чекають нових підходів до можливості підготовки молодшого спеціаліста.

З метою формування компетентностей у коледжі для викладачів змістовно та результативно проведено майстер-класи: «Соціальні мережі як засіб комунікації викладача зі студентами», «Використання інноваційних технологій у навчальному процесі», на яких поділились досвідом П.І.Черніков, В.В. Дронь, О.Л.Легошина, Н.Г. Кайка, О.М. Циганок.

На педагогічних семінарах «Підвищення кваліфікації та педагогічної майстерності педагогічних працівників через оволодіння та поглиблення науково-теоретичних знань, навичок роботи з персональним

Літературна сторінка

ШАНУЙМО МАТЕРІВ, ДОКИ ЖИВІ. І ПАМ'ЯТАЙМО ЇХНЮ ЛАСКУ...

ПІСНЯ РОЗЛИЛАСЬ... ПО ВІРТУАЛЬНОМУ ПРОСТОРУ

У мережі Фейсбук з'явилося аматорське відео, на якому прилуцький композитор, художній керівник Прилуцького агротехнічного коледжу Анатолій Довженко, під акомпанемент баяну, виконує пісню «Пам'яті Матері». Це відео набрало більше п'яти тисяч переглядів і зарясніло коментарями віртуальних користувачів: «Слухаю виконання цієї пісні щодня. Дуже гарне виконання! Дякую вам», «Якщо можливо, то виконайте ще декілька пісень. Дуже хочемо послухати!», «Слова хороші, зрозумілі, мають глибокий зміст, адже мама для кожної людини є найдорожчою...», «Ненька – найцінніший скарб. Велике щастя, коли живі наші матері – найсвятіші Березині, що моляться за нас, благословляючи на добрі звершення та хороші справи...».

Ось такий резонанс спричинила вокальна композиція «Пісня про Матір». Слова до неї написав Павло Черніков у співтворстві зі своєю дружиною Ольгою. А поклав на музику вже згадуваний Анатолій Довженко.

Автори переконують, що не мали на меті «розкручувати» нову пісню по Інтернету. Те, що згаданий відеозапис потрапив у віртуальний простір, - називають випадковістю. «Вірш, написаний Ольгою та Павлом Черніковими, «зачепив». Бо відчувалося одразу, що в тих поетичних рядках є душа. Як же їх не покласти на музику?! І я взявся за роботу. Хотілося, щоб все вийшло в дусі народної пісні, яка легко запам'ятовується і яка «просочується» крізь роки. Подумалося тоді: вірш про матір достойний, щоб його співало-переспівувало не одне покоління. Тому продумував кожну ноту, кожен знак, вже дослухаючись до свого серця», - ділиться Анатолій Довженко.

СЛОВО ПРО АВТОРІВ ТА ЇХ НАТХНЕННЯ

Павло Черніков - директор Прилуцького агротехнічного коледжу. Про нього як науковця, доктора філософії в галузі освіти, переможця педагогічних конкурсів, викладача-методиста, автора майже сотні наукових праць, монографій, посібників, методичних розробок знають в Україні. Найвідоміші з них - такі: «Культура спілкування школярів», «Рідний край», «Етнопедagogіка і морально-етичне виховання учнів», «Шляхи підвищення педагогічної майстерності викладачів», «Скарбниця, що ціни не має. Прилуцький агротехнічний технікум: історія і сьогодення», «Супутник студента», «Особистісно-креативний підхід у професійній підготовці молодших спеціалістів», «Прилуччина - край козацький» тощо.

До педагогічних справ додалися інші, не менш важливі... У серпні 2017 року Павла Чернікова прийняли до Національної спілки журналістів України. Має у своєму творчому доробку кілька десятків віршів різної тематики - про Україну, село, любов... Три з них вже покладено на музику (зокрема, «Після про село», що прозвучала на Всеукраїнському радіоканалі

«Промінь»). А на обласному конкурсі читців студент агроколеджу Сокіл Валерій отримав диплом II ступеня, декламуючи вірші П.І.Чернікова.

«Матері - наші святині. Доки вони живі, доти нам сонце світить ясніше і ласкавіше. І ми почувасмося щасливими, навіть якщо немає особливих приводів для щастя... Ця глибока істина відкривається тоді, коли вже прожито на білому світі немало років. Тож віршовані рядки про матір зринули самі по собі. Мені нічого не лишалось, як записати їх на папір. Прийшло натхнення... - розповідає Павло Черніков. - Мою матусю звали Наталією Павлівною. Вона була доброю, працюютою, ніжною і дуже віруючою. Навіть хотіла, щоб я був священиком... Любила більше за життя нас, трьох своїх дітей, і, звичайно ж, свого чоловіка (і нашого тата) Івана Фроловича. На її життя випали непрості випробування. Голод, колективізація, Друга світова, післявоєнна розруха... Ще однією трагедією для моїх батьків стало вимушене переселення у 1958 році до Крутоярівки Яблунівського району Чернігівської області. А жили ми на той час на Черкащині, у селі Пищики Ірклівського району. І коли розпочалося будівництво Кремен-

чущького водосховища, наше село опинилося під водою... Ось чому майже півтори тисячі сімей (зокрема, й нашу!) було «зрвано» з нажитих місць і переселено в інші куточки України. Мати по-особливу болісно сприйняла це переселення. Адже зруйнувалася той особливий затишний мікросвіт, який вона створювала роками для власної родини. Цій події в мене є віршована присвята, яка також покладена на музику Анатолієм Довженком: «Мого села нема на карті».

Ненька цікавилася нашим навчанням. І неймовірно раділа, коли я закінчив школу з відзнакою. Але постало питання, куди йти вчитися далі. Матусі не хотілося далеко мене відпускати. Тато мовчав. Адже мій старший брат Вітя на той час вже був студентом Ніжинського технікуму механізації. Батько розумів, як нелегко доведеться на його мізерну зарплатню родового колгоспника (а це - тридцять карбованців) фінансувати навчання не одного, а вже двох студентів. У 1967 році я став студентом Прилуцького технікуму гідромеліорації і електрифікації сільського господарства. Дуже тривожилося

мама, очікуючи моїх приїздів додому із далеких доріг. Адже після технікуму я працював на будівництві потужної насосної станції зрошення в Миколаївській області, а потім в одному з управлінь експлуатації осушувальних систем на Рівненщині. Далі - армійські будні в лавах Військово-Морського флоту.

Дуже вже хотілося додому, на рідну Чернігівщину. До батьків. І ось 13 листопада 1973 року я повернувся до Крутоярівки. Мати раділа неймовірно... Усе це - найсолідні спогади! А найгірший - один: втрата нашої дорогої матусі. Вона померла рано, у 59 років. Через серцеву хворобу».

Павло Черніков стверджує, що Наталія Павлівна надзвичайно любила землю та все, що росте на ній. Це на генетичному рівні передалося й Павлу Івановичу, який із задоволенням порядкує на своїй дачі у Сухополовій. Доглядає за городом, квітковими клумбами.

«До речі, люблю дарувати квіти моїй дружині. Це теж приносить мені неймовірне задоволення. Бо родина - велика цінність! Кохана дружина, люблячі син, донька, онуки... Мені пощастило мати таку родину. Значить, збулася мамина мрія, за яку вона часто молилася!», - посміхається Павло Черніков.

Другою мамою - по духу! - для Павла Івановича стала його теща Устина Павлівна. У 1976 році Черніков вступив до Київського університету ім.Т.Г.Шевченка. Там і познайомився зі своєю майбутньою дружиною Ольгою (пригадуючи ті незабутні моменти, пан Павло зазначає: до душі припали Ольжині ширість та мудрість). Згодом відбулося весілля. І вперше, за кілька років після смерті своєї мами, Павло Іванович назвав цим найсвятішим словом іншу жінку, яка стала для нього другою ненькою. Любові Устини Павлівни вистачало не тільки на дев'ятьох своїх синів та доньок!

«Матуся - з 1912 року. На її життя випало також чимало випробувань. Революція, громадянська війна, колективізація, голодомор 32-33-го років, Друга світова війна... Важко працювала у колгоспі. Завжди була на Дошці пошани. Життя нашу маму не жалувало. Але вона до останнього подиху не втрачала свого оптимізму, була надзвичайно доброю, тихою та спокійною людиною», - пригадує Ольга Чернікова. Останні одинадцять років свого життя Устина Павлівна провела у родині Ольги та Павла Чернікових.

«Теща завжди намагалася бути мою союзницею. Ото, бувало, Ольга Петрівна озвучує якісь до мене претензії, а Устина Павлівна береться мене захищати, - з любов'ю згадує про свою другу неньку Павло Черніков. - Покійна дуже любила землю, українську пісню. Багато знала віршів, казок.

...Утілення найблагословенніших людських рис, символ добра і святості - це Ненька. Її любов'ю і всепрощенням освячується все найкраще на Землі.

У важкі хвилини кожен із нас прагне знайти спокій та радість у теплоту материнського слова, від якого виростають крила надії і хочеться летіти по життю. А Святе Письмо по-ваше: «Шануй свого батька та матір. Це перша заповідь з обітниць, щоб добре велося тобі, і щоб ти був на землі довголітній!».

О. Іванченко, журналіст газети «Прилуччина», член Національної спілки журналістів України

Фізична культура і спорт

Успіхи спортсменів Баскетбол

7 лютого в спортивній залі професійного ліцею проводилися міські змагання з баскетболу 3Х3 серед студентів ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації в залі міської спартакіади. Команда юнаків агротехнічного коледжу у складі: Миколи Мамича, Володимира Дигало, Євгена Коновалова, Дениса Кравченка, Ігоря Ярмаша, Євгена Дельцева та Івана Тучина зайняла перше місце.

Друге місце - команда педагогічного коледжу. Третє місце вибороли спортсмени медичного училища.

Відділом «Молоді сім'ї та спорту міської ради» чемпіони та призери змагань нагороджені грамотами та медалями.

Футзал

У грудні в місті Прилуки проводилися змагання серед студентської та учнівської молоді з футзалу, присвячені Всесвітньому дню футболу. В змаганнях брали участь 6 команд.

І місце зайняла команда агротехнічного коледжу, II - команда ДЮСШ «Європа», III посіли спортсмени педагогічного коледжу.

Честь нашого навчального закладу захищали юнаки: Максим Дейнека - 4-А ел., Олег Самосюк - 4 газ., Дмитро Коровай - 3 зем., Максим Петрусенко - 2-Б ел., Ілля Шахун - 2-А ел., Антон Панченко - 4-Б ел., Ілля Сердюк - 3 газ., Артем Лисенко - 2 зем., Андрій Куриленко - 4-А ел., Олександр Мариненко - 1 буд.

Міський відділ «Молоді сім'ї та спорту» нагородив переможців та призерів змагань грамотами та медалями.

Вшанування призера

Минуло 25 років після закінчення XVII зимових Олімпійських ігор в Лілехаммері - 1994 року, на яких наша землячка Валентина Цербе-Несіна зайняла третє місце з біатлону в гонці 7,5 км. Це була перша перемога незалежної України. Вона була чемпіонкою та призеркою першостей світу, Європи та України з біатло-

ну протягом (1988-1998 р.р.). Валентина має звання «Заслужений майстер спорту України», нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня, почесна громадянка м. Прилуки.

У нашому навчальному закладі понад 20 років започаткований перехідний кубок В.А.Цербе з восьми видів спорту. Кожного року на урочистій лінійці колишня

чемпіонка нагороджує переможців спартакіад.

Спортивна історія агротехнічного коледжу багата іменами відомих спортсменів. Серед них біатлоніст, майстер спорту Олександр Ворчак, кандидат в майстри спорту Віталій Петрик, першорозрядник Володимир Малько. У даний час у коледжі навчається чемпіон України серед юнаків, член збірної області з біатлону Володимир Христюк.

Волейбол

Із 29 січня по 6 лютого у спортивному залі коледжу проводилися змагання з волейболу серед груп 2-4 курсів. І місце виборола група 3 газ., II - посіла група 2 пр. ел., а III - зайняла група 3-А ел.

Дирекція коледжу нагородила команди грамотами.

**П. Пашук,
керівник фізичного виховання**

Наші іменинники

Вітаємо колег!

У березні місяці відзначають свій ювілей:

**Дронь Вікторія Василівна
Ващенко Ольга Володимирівна
Здоровець Людмила Іванівна**

В цей дорогий для серця день
Бажаєм квітів і пісень!

Від друзів - щирих привітань,

Від зірок - здійснення бажань!

Від сонця - світла і тепла,

Щоб доля щедрою була!

І не спинити часу лік,

Нехай щастить весь довгий вік!

З повагою адміністрація коледжу,
профспілковий комітет, редакційна
колегія газети «Вісник», колеги, друзі

ВІСНИК

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ
Видається з лютого 1999 року
Засновник і видавець - адміністрація, педагогічний та студентський колективи коледжу.

Реєстраційне свідоцтво ЧГ №178 від 08.04.1999р. видане Чернігівським управлінням у справах преси та інформації
Редакційна колегія: Черніков П.І. - головний редактор, Мелашенко С.В., Ляшенко Г.В., Сонець С.А., Андруша І.В., Чернікова О.П. - відповідальні за випуск, Диндар П.Г. - відповідальний за фото.
т. 3-20-50, e-mail: gidrotech@ukr.net

Друк офсетний. Обсяг 1 друк. аркуш. Прилуцька міська друкарня Чернігівського облуправління по пресі.
За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
За якість друку газети відповідальність несе друкарня.

Тираж 1000 прим.

Замовлення № 251